

РЕШЕНИЕ

№ 26865

гр. София, 12.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 12.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **8808** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от “КОМКО СПЕД ТБ” ЕООД, депозирана чрез адв. Г., против Заповед № СОА23-РД07-444/13. 06. 2023 г. на кмета на Столична община в частта по т. 14, с която на основание чл. 89, ал. 5 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/ и чл. 126, ал. 5 и сл. от Наредба № РД-02-20-9/21. 05. 2021 г. за функциониране на Единната система за гражданската регистрация, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството е заличен от списъка с адреси, определени с Приложение № 15 от Заповед № РД-09-1467/31. 08. 2011 г. на кмета на Столична община за включване в Националния класификатор на настоящите и постоянните адреси, следният адрес – [населено място],[жк], [улица].

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като се иска неговата отмяна.

В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът - кметът на Столична община, редовно уведомен, не изпраща процесуален представител.

Административен съд - София град, като обсъди становищата на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

“КОМКО СПЕД ТБ” ЕООД управлява търговско-изложбен комплекс на адрес

[улица] столичния район „М.“,[жк], който се състои от две сгради и дворна площ. Част от дейността на дружеството е да отдава под наем находящи се в едната сграда 11 броя хотелски стаи и 1 бр. апартамент със съответните обслужващи помещения.

С писмо изх. № 68-00-1729/30. 12. 2013 г. на „Географска информационна система - София“ ЕООД, по подадено от жалбоподателя заявление за поземлен имот с идентификатор 68134.4087.1160, заедно с построените в него сгради, е определен адрес [улица]. В същото писмо е посочено, че така определеният адрес не може да се ползва за целите на жилищната регистрация.

С писмо с изх. № РМЛ17-БД00-245-/3/ от 06. 10. 2017 г. на Столична община - район „М.“ посоченият по-горе адрес от нежилищен е определен като жилищен. След тази промяна дружеството е започнало да използва адреса за адресната регистрация на трайно настаняваните си наематели - физически лица. След като на 06. 07. 2024 г. служител на служба ЕСГРАОН е отказал да регистрира адресно наемател на основание заповед на кмета на Столична община, с която адресът е заличен като жилищен, жалбоподателят се обърнал към кмета на район М. с молба за разяснение относно заличаването. С писмо от 25. 07. 2024 г., връчено на 14. 08. 2024 г., на оспорващото дружество е изпратена процесната Заповед № СОА23-РД07-444/13. 06. 2023 г. на кмета на Столична община.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол, и от активно легитимирана страна, чийто права и законни интереси са засегнати от издаването му.

Разгледана по същество, същата е основателна.

Оспорваната заповед представлява индивидуален административен акт, издаден от компетентен орган и в съответствие със законоустановената форма.

Съгласно разпоредбата на 89, ал. 5 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/ кметът на общината определя адресите на територията на общината, на които може да се извършва адресна регистрация. Това му правомощие е доразвито с разпоредбата на чл. 126, ал. 5 и следващите от гл. „Пета“, раздел „Първи“ на Наредба № РД-02-9/21. 05. 2012 г. за функциониране на Единната система за гражданска регистрация /Наредбата/. Съобразно чл. 44, ал. 1, т. 1 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/ в изпълнение на своите правомощия кметът на общината издава заповеди.

В конкретния случай в заповедта не се съдържат ясни мотиви, обосновили нейното издаване, а същите не могат еднозначно да бъдат изведени и от останалите писмени доказателства, съдържащи се в преписката. Единственото фактическо основание, цитирано в заповедта, е писмо изх. № 07-00-589/15. 05. 2023 г. на „Географска информационна система - София“ ЕООД. В този писмен документ обаче също липсва описание на конкретните факти, налагащи заличаването на процесния адрес [улица] като жилищен, поради което същият не би могъл да се приеме като подготвителен за издаването на заповедта документ. Същият не е издаден от длъжностно лице по смисъла на чл. 126, ал. 4 от Наредбата и в него единствено е обективизирано предложение за стартиране на процедура по изменение /заличаване/ на адреси от Приложения към Заповед № РД-09-1467/31. 08. 2011 г. на кмета на Столична община. От представените по делото писмени доказателства не става ясно дали е извършена

проверка на сочените с писмото обстоятелства, а ако такава се е провела, няма данни какви са констатациите от нея. Административният орган в оспорената заповед се е позовал на чл. 89, ал. 5 от ЗГР и чл. 26, ал. 5 от Наредбата, касаещи правомощието му да издаде административния акт, но не е посочил материално правните норми, които сочат предпоставките за закриване на жилищен адрес, като правно и фактическо основание за издаването ѝ.

Доколкото в писмото на район „М.“ от 25. 07. 2024 г. е изложено становище, че в поземлен имот с идентификатор 68134.4087.1160, жилището не е отразено като самостоятелен обект в кадастралната карта, поради което адресът е заличен за целите на гражданската регистрация, този факт остана недоказан от страна на административния орган. Посоченото обстоятелство е въведено постфактум, едва с писмото и след издаване на оспорената заповед, в която няма развити никакви мотиви в тази насока.

Фактическите основания за постановяването на един административен акт трябва да бъдат конкретни и недвусмислени, недопустимо е същите да бъдат разкривани от съда по пътя на подразбирането или тълкуването, защото чрез мотивите се дава възможност на адресата да организира и проведе своята защита, а на съда да формира правните си изводи относно обосноваването и законосъобразността на акта. Ето защо допуснатото нарушение съставлява самостоятелно основание по чл. 146, т. 2 от АПК за отмяна на заповедта.

В допълнение, по административната преписка не се съдържат данни, че кметът на Столична община е изпълнил задължението си да уведоми жалбоподателя, както и всички заинтересовани лица за започване на производството по смисъла на чл. 26 от АПК. Тази разпоредба е обща и касае всички административни производства, доколкото със специален закон не е изключено нейното приложение. Регламентираното с нея правило е гаранция за правата на засегнатите от административния акт лица и дава възможност на заинтересованата страна да бъде информирана за образуваното производство и с оглед на това да прояви съответната активност в защита на правата си, като представи становища и доказателства в негова подкрепа.

Безспорно заличаването на адрес от списъка с адреси, определени с Приложение № 15 от Заповед № РД-09-1467/31. 08. 2011 г. на кмета на Столична община за включване в Националния класификатор на настоящите и постоянните адреси, влече след себе си последици, които в значителна степен засягат правната сфера на заинтересованите лица.

Това е така, поради факта, че за да има едно лице валидна адресна регистрация, същата трябва да е направена на адрес, определен за жилищен. В този смисъл разпоредбата на чл. 90, ал. 1 от ЗГР гласи, че всяко лице, подлежащо на гражданска регистрация по този закон, е задължено да заяви писмено своя постоянен и настоящ адрес, който трябва да съответства на адрес по чл. 89, ал. 5 от същия закон. Налага се извод, че правото на защита на жалбоподателя е ограничено, тъй като не му е предоставена възможност да участва в административното производство, а последното е проведено в противоречие с чл. 34 и следващите от АПК и принципите на процеса - истинност, равенство, достъпност, публичност и прозрачност /чл. 7, чл. 8 и чл. 12 от АПК/. Няма спор, че със или без участието на страната, органът е в правомощието си да издаде съответния като резултат акт, но същият, освен в изрично установените случаи, има безусловното задължение да обезпечи участието на

страната в административното производство и да обсъди, мотивира акта си съобразно становището на страната. Предприетите от нея действия биха могли да доведат до събиране или представяне на доказателства или излагане на основания за постановяване на различен по съдържание акт. В случая административното производство е протекло едностранно, без да се осигури възможност за участие и процесуална активност на заинтересованите страни. Едва в настоящия съдебен процес оспорващото дружество е имало възможност да се запознае с материалите по преписката и да обоснове своите доводи за липсата на предпоставките за заличаване на жилищен адрес.

Въвеждането чрез чл. 146, т. 3 от АПК на същественото нарушение на административно производствените правила като основание за оспорване на административните актове и включването му в обхвата на съдебната служебна проверка за законосъобразност на акта не е самоцелно. То има ясна насока, свързана с въвеждането на допълнителни изисквания към правоприлагащите органи, надхвърлящи формалното изпълнение на материалния закон, за да се избегне именно едностранното, изненадващо и произволно упражняване на власт спрямо задължените субекти“ /Решение № 1504 от 04. 02. 2021 г. по адм. дело № 9896/2020 г., IV отд. на ВАС/.

В заключение, административният орган не е изпълнил и задължението си по чл. 35 от АПК да издаде акта, след като обсъди всички факти и обстоятелства от значение за случая. Събраните по делото доказателства са индигия за непълнота на установената в хода на проведеното административно производство фактическа обстановка и съответно за неправилност на обоснования правен извод. Допуснатите процесуални нарушения са от категорията на съществените, поради което административният акт следва да бъде отменен.

При този изход на спора и с оглед своевременно заявеното искане за присъждане на разноски по делото, ответникът следва да бъде осъден да заплати на оспорващото дружество направените по делото разноски в размер на 50 /петдесет/ лева, представляващи заплатена държавна такса.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 53-и състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № СОА23-РД07-444/13. 06. 2023 г. на кмета на Столична община в частта по т. 14, с която е заличен от списъка с адреси, определени с Приложение № 15 от Заповед № РД-09-1467/31. 08. 2011 г. на кмета на Столична община за включване в Националния класификатор на настоящите и постоянните адреси, следният адрес – [населено място],[жк], [улица].

ОСЪЖДА Столична община да заплати на “КОМКО СПЕД ТБ” ЕООД сумата от 50 /петдесет/ лева, представляваща направените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИСИ от решението да се изпратят на страните.